

ZNÁTE MĚSTO PACOV ?

Víte, kde se v našem městě nachází tato budova ?

PAPRSEK

V. ROČNÍK

**ZPRAVODAJ PEČOVATELSKÉ SLUŽBY
LISTOPAD 2011**

SLAVNÍ ČECHOVÉ

JAN KUBELÍK

(1880 - 1940)

Jan Kubelík se narodil 5.7.1880 v Michli. Rodina Kubelíkova ale pocházela z Neveklova. Manželům Kubelíkovým se narodilo 5 synů a jen 3 z nich se dožili dospělosti. Nejstarší syn Václav byl učitelem, druhorozený syn Jan se stal největším houslistou

20. století. Čtvrtý syn v pořadí byl František, který byl profesorem klavírní hry.

Jan projevoval od útlého mládí mimořádné hudební nadání. Byl tzv. zázračné dítě. Otec ho začal učit hře na housle už v pěti letech. Jako devítiletý měl samostatný koncert v Blevicích a také v Besedě v Nuslích. Dále se učil u K.Webera, K.J.Ondříčka a F.Sršně. Na hudební konzervatoř v Praze byl přijat profesorem Otakarem Ševčíkem jako dvanáctiletý, tedy dříve, než dovozoval řád školy. Hudební pedagog Ševčík na něm uplatnil svoji novou metodu a během šesti let z něho udělal dokonalého umělce, jenž ovládl neobyčejně náročnou techniku houslové hry, kterou zanedlouho obdivoval celý svět. Při absolventském koncertu v roce 1898 v Praze vyvolala úžas u posluchačů jeho interpretace Paganiniho houslového koncertu G dur. V téže roce koncertoval ve Vídni a v Budapešti. V roce 1900 uspořádal jako dvacetiletý koncert pro své příznivce v nově opravené radnici v Neveklově. V dalších letech koncertoval Kubelík ve více než 50 státech a uspořádal více než 6000 koncertů. Podle průměrného počtu vždy vyprodaných sedadel v halách a koncertních sálích slyšelo Kubelíka více než pět milionů posluchačů.

Hrál v Indii, Číně, Japonsku v jižní Africe, Austrálii, na Novém Zélandu, v Argentíně, v Turecku, v Palestině, na Filipínách, Ceyloně. Opakovaně hrál v Americe a ve všech zemích Evropy.

V Anglii ho přijala královna Viktorie ve svém sídle ve Windsoru, v Rumunsku dostal nejvyšší řád od královny Carmen Sylvie, v Římě byl hostem královské rodiny a papež Lev XIII. mu propůjčil Řád sv. Řehoře Velikého, rodiště Paganiniho Janov mu udělilo zlatou medaili po koncertě v roce 1905. Podobných vyznamenání přijal ještě mnoho.

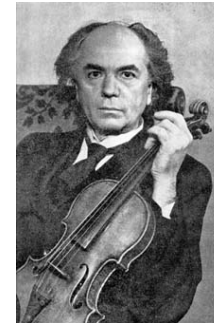
Jako jeden z mála interpretů obsáhl celý repertoár světové houslové literatury a vždy hrál z paměti. Virtuózně zvládal i ty nejobtížnější skladby Paganiniho, udivoval technickou virtuozitou obtížných dvojhmatů i mimořádnou technikou smyčcovou, kde výrazu lehkosti a vzdušnosti dosahoval vahou silně napjatého smyčce. Hrál na světově proslulé Stradivariho housle „Emperor“ z roku 1715 a na housle Guarneri.

Jan Kubelík si z obrovských honorářů koupil zámek Býchory u Kolína, kde vytvořil domov s manželkou, půvabnou hraběnkou Marianou Csáky-Széllovou, se kterou měl osm dětí. Jejich nejslavnějším potomkem byl Rafael Jeroným Kubelík, světoznámý dirigent.

Kubelík se věnoval i skladatelské činnosti. K největším patří 6 houslových koncertů z let 1916-1924. Významná je i Symfonie A moll z roku 1937 i řada drobných skladeb (Tanec oktáv, Burleska, Nokturno, Tenerezza, Stará píseň, aj.)

Za okupace připravil s Českou filharmonií deset koncertů. Všechny hrál z paměti na důkaz svého nestárnoucího umění. 11. května 1940 přijel do Neveklova povzbudit zvukem svých houslí posluchače v těžké válečné době. Jeho koncert v sokolovně byl zcela vyprodán. Kubelík hrál již těžce nemocný. Řízením osudu byla posledním přídatkem píseň „Dobrou noc má milá...“ i poslední písní v oslnivé kariéře Jana Kubelíka. Pokračující nemoc mu již nedovolila uskutečnit další hudební plány. Na sklonku života bydlel u svého syna Rafaela v Korunní ulici na Vinohradech.

Zemřel 5.12.1940 v Praze v podolském sanatoriu po operaci jater. Pochován je na vyšehradském hřbitově – Slavíně.

Cvičte si svůj mozek – správná odpověď je **10**.

TAJEMNÁ ENERGIE STROMŮ

MODŘÍN - proti kašli

Šťáva z jehliček, kůra i pryskyřice uvolňují hlen a zmírňují kašel. Vyrábí se z nich i výživné krémy na pleť.

Recept:

Mast při nachlazení: 10g čerstvého jehličí rozmixujte a promíchejte se 100g prohřáté vazelíny. Nechte jeden den uležet v teple, krátce prohřejte a uložte do nádoby. V případě potřeby mastí natírejte několikrát

za den hrudník a záda.

BOROVICE - uvolňuje dýchací cesty

Účinné látky borovice se mimo jiné používají při výrobě mastí, olejů, náplastí a sirupů proti kašli. Borovicový olej uvolňuje hlen při bronchitidě. Je ovšem velmi ostrý, proto se nehodí pro astmatiky a děti mladší šesti let.

Recept:

2g éterického borovicového oleje (koupíte v lékárně nebo bio-prodejně) zalijte 300ml horké vody a několik minut inhalujte.

Můžete použít také do koupele.

RECEPTÁŘ

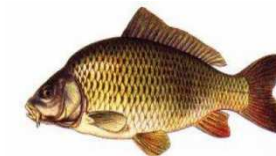
POCHOUTKY Z KAPRA JAKÉ MOŽNÁ NEZNÁTE

Teď v čase výlovů rybníků si zkuste připravit kapra trošku jinak, než tradičně obalovaného a smaženého. Třeba vám zachutná.

Rožmberský nevolník

1 kg kapra, 1 kg kyselého zelí, 2 dcl smetany, 1 cibule, lžice polohrubé mouky, lžička sladké papriky, sůl, olej

Porce kapra osolíme, obalíme v mouce s paprikou a na horkém oleji usmažíme. Na zbylém oleji osmažíme pokrájenou cibuli, přidáme k ní zelí, trochu sladké papriky, podlijeme vodou a do měkka udusíme. Olejem vytřeme ohnivzdornou misku, rozestřeme do ní polovinu zelí, na ně položíme porce kapra a zbylým zelím zakryjeme. Vše zalijeme smetanou, propečeme a horké podáváme.

Kapr postní

4 porce kapra, sůl, pepř, muškátový květ, cibule, petrželová nať, lžice strouhaného křenu, pažitka, 1 dl smetany, 2 žloutky, 1 dl vína
Stažené porce kapra zbavené páteře osolíme, okořeníme a dusíme na víně s pokrájenou cibulí, petrželovou natí, pažitkou a ustrouhaným křenem. Jakmile maso změkne, tak je vyndáme, omáčku procedíme, svaříme se smetanou, odstavíme, zakvedláme žloutky, nalijeme na rybu a hned podáváme.

Kapr Ali Baba

4 porce kapra, 300 g cibule, sůl, pepř, hladká mouka, olej
Kapra stáhneme, odstraníme páteř a naporcujeme. V drobně nakrájené cibuli obalíme porce a v uzavřené misce ponecháme jeden den v chladu. Pak cibuli odstraníme, maso osušíme, osolíme, obalíme v mouce a usmažíme na másle. Podáváme s vařenými brambory.

KALENDÁŘ – LISTOPAD

Listopad je jedenáctý měsíc gregoriánského kalendáře v roce. Má 30 dní.

Název je odvozen od padání listí, které je v tuto roční dobu ve středoevropských přírodních podmínkách typické.

V církevním kalendáři, podle toho, na který den připadá Štědrý den, advent začíná poslední neděli v listopadu nebo první neděli prosince.

Letos připadá první neděle adventní na 27. listopadu.

- 1. 11. Slavnost všech svatých
- 2. 11. Památka zesnulých
- 11. 11. sv. Martin
Den válečných veteránů
- 13. 11. sv. Anežka Česká
- 16. 11. Mezinárodní den tolerance
- 17. 11. Den boje za svobodu a demokracii
Mezinárodní den studentstva
Státní svátek
- 18. 11. Mezinárodní den Bible
- 20. 11. Slavnost Ježíše Krista Krále
- 25. 11. sv. Kateřina
- 27. 11. 1. neděle adventní
- 30. 11. Svátek sv. Ondřeje

SAMETOVÁ REVOLUCE

Sametová revoluce je označení období změn v Československu mezi 17. listopadem a 29. prosincem 1989, které vedly k pádu komunistického režimu a přeměně politického zřízení na demokratické principy. Revoluce se označuje názvem „sametová revoluce“ pro svůj nenásilný charakter, kdy pro převzetí moci nebylo potřeba použít násilí či ozbrojeného boje.

Zdroj: WIKIPEDIE

CVIČTE SI SVŮJ MOZEK

V následujících řádcích jsou napsána čísla v různém pořadí. Podtrhněte v těchto řádcích pokud možno všechna trojčíslí **365**.

25698365125497856925368746365560562387
43690528746320365569823640236876523650
45923895413056987256987365986015682347
95335980536983654698325987035923562386
10325789603654623598703589245469802659
13365256874065398535890265365984355902
36598230165784036528940539863145405698

Počet nalezených trojčíslí **365**:(správný počet uvnitř zpravodaje)

K přidavným jménům se pokuste najít co nejvíc různých pojmů – podstatných jmen, která se k nim hodí. Odpovědi zapište do volných řádků.

Ledová.....
Zralá.....
Jídelní.....
Červené.....
Játrová.....
Diamantová.....
Kriminální.....
Filmová.....
Selská.....

HUMOR LÉČÍ

Žena je s manželem u psychoterapeuta po dvacetiletém manželství, stěžuje si na osamělost, nepochopení, nedostatek lásky sexu atd. A mluví a mluví. Terapeut po přiměřené době vstane, obejde stůl, požádá ženu, aby se postavila, přistoupí k ní, obejmeme ji a vášnivě ji políbí. Žena si pomalu jako v transu sedne a mlčky sedí s rodícím se úsměvem na rtech. Manžel na to hledí jak na zjevení a terapeut mu říká: „Tohle vaše žena potřebuje aspoň třikrát do týdne. Můžete to pro ni udělat?“ Manžel se zamyslí a odpoví: „Můžu ji sem vozit pondělky a středy, ale v pátek ne. To chodím na ryby.“

Přednášející vysvětluje posluchačům: „Muž, který ustoupí, když zjistí, že nemá pravdu, je moudrý. Ale muž, který ustoupí, i když má pravdu...“ – „... je ženatý,“ ozve se z obecenstva.

AKTUÁLNĚ

Na sobotu 10. prosince připravujeme IV. ročník vánočního charitního dobročinného bazárku.

Bazárek se ale nemůže uskutečnit bez vaší pomoci. Proto vás žádáme: chcete-li na tento účel darovat nejrůznější předměty, které vám doma třeba už překáží (např. nádobí, keramika, drobné bytové doplňky, bižuterie, nebo jiné předměty dle vaší fantazie), můžete je už nyní přinášet na faru do střediska charity nebo se domluvit s pečovatelskou službou na tel. 565 443 220. My se budeme snažit darované předměty za dobrovolný příspěvek na charitním bazárku v sobotu 10. 12. od 13 do 17 hodin prodat.

Z výtěžku loňského ročníku bylo zakoupeno do naší půjčovny zdravotních pomůcek elektrické polohovací lůžko.

Za vaše příspěvky děkujeme.

CHARITNÍ BAZÁREK – 10. PROSINCE

PŘÍBĚHY ČTENÁŘŮ

SVÁTEČNÍ KAFÍČKO

U nás doma, jelikož žijeme na vsi, je práce rozdělená na tzv. mužskou a ženskou. Pravda je, že i já občas pomáhám při „mužských“ pracích okolo chalupy nebo v lese, ale jen při těch lehčích. Manžel se synem si jinak všechny své práce zvládnou sami a mě používají jen jako poradce, dozor nebo na občasně přidržování a připomáhání. Moje, „ženské“ práce v domácnosti, jsou ale zcela v mé kompetenci, naši chlapi se mi do nich vůbec nepletou a já jejich pomoc ani nevyžadují, protože mají své práce opravdu dost. Že by si v případě nutnosti dokázali něco uvařit a možná i vyprat, o tom nepochybuji, ale prostě to nedělají a ani na to nemají čas a ani se v kuchyni moc nevyznají. Takhle to u nás doma bezvadně klapne a jsme všichni spokojeni.

Jednou se ale stalo, že náš táta byl výjimečně doma z práce dříve než já a co čert nechtěl, zrovna se k nám nečekaně dostavila návštěva a ještě k tomu dost vážená a pro nás v té době důležitá. Tatínek mi hned volal, ať co nejdříve přijedu a přivezu nějaké pohoštění, že jim zatím uvaří kávu. Něco rychle nakoupím a svištím domu, aby tam na to taťka nebyl sám. Přijela jsem do sváteční atmosféry, v kuchyni bylo zatopeno a návštěva seděla u stolu a popíjela kávičku. Zdvořile a s úsměvem se s nimi zdravím a lovím z tašky chlebičky a zákusky. V tom ale můj zrak padne na hrníčky, z kterých všichni popíjeli. No, nazdar!!! Na stole byly s kávou prostřeny sváteční hrníčky z kredence, které vymývám jen na vánoce, protože z nich nikdo nepije, ale hlavně do nich občas uložím něco cenného, aby se to neztratilo. No, už je pozdě, káva je skoro dopitá a já s křečovitým úsměvem čekám, jak to dopadne. Sotva hosté odložili hrníčky, vrhám se na ně a rychle je cpu do dřezu. Vymývám lógr a třesu se, co v něm bude. A taky, že jo! Na dně jednoho šálku, našťestí pod nánosem lógru ležely Vašíkovo tři mléčné zuby, schované před lety na památku! To by byla ostuda! Ale hosté nic netuší, děkují tátovi za sváteční kafičko a cpou se zákusky. Ani nevím, kdo z nich tenkrát ten vývar ze zoubků vypil.

HISTORIE

Jestlipak víte, kdy vlastně vznikl první slabikář?

Ve středověku se při výuce čtení a psaní používaly destičky s písmeny. První slabikáře vznikaly v 16. století. Za jejich praotce lze považovat *Isagogicon* Václava Beneše Optáta z Telče vytištěný v roce 1535 v Náměšti nad Oslavou a napsaný v mateřštině. O 12 let později byla v Prostějově vydána první kniha nesoucí ve svém názvu slovo slabikář - *Slabikář Český a jiných náboženství počátkové, kterýmžto věcem dítky křesťanské hned z mladosti učeny býti mají*, kde se objevuje abeceda s diakritickými znaménky zavedená reformátorem Janem Husem. Vyšel ještě v řadě dalších vydání.

Až po zavedení povinné školní docházky za Marie Terezie vznikl prvním státem schválený český slabikář z roku 1775. Autorem byl opat Johan Ignáz Felbiger.

V 19. století se začaly tisknout obrázkové slabikáře, kde bylo na každé stránce písmeno a odpovídající obrázek. Děti si oblíbily třeba *Abecedu českou* (1838) Karla Vinařického. Řada básniček z ní zlidověla (*Tluče bubeníček, Ivánku náš*). Pěkný byl i *Lístkový slabikář* s nápovědnými obrázky (V. Hrubý).

Významný pedagog 19. století Gustav Adolf Lindner přispěl do kolekce slabikářem *Knihou maličkových* (1880), který doplnil metodickým návodem. Jeho dílo vzbudilo vášně, protože v čase kvasícího národního uvědomění neváhal přejímat cizí vzory a tvrdil, že každá časem prověřená myšlenka, i když přejatá ze zahraničí, vždy škole prospívá.

Začátkem 20. století se na českých školách vyučovalo podle 26 druhů různých slabikářů. Existovaly v češtině, slovenštině, němčině, maďarštině, rumunštině a rusínské mutaci. Všechny byly psány podle odlišných národnostních tradic a výukových zásad.

(dokončení v příštím čísle)

VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ

Každý z nás přijde čas od času na hřbitov, ať už se mu tam chce, nebo ne. Lepší je ale to prvé. Máme tam v hrobech přece své předky a bylo by smutné, kdybychom na ně zapomněli a o jejich hroby se nestarali. Modlíme se za ně, dáváme jim na hroby květiny, zapalujeme svíčky atd.

2. listopadu tam chodíme častěji než jindy, protože naši zemřelí mají svátek. Zvláštní je na něm to, že jej mají lidé, kterým nemůžeme podat ruku a něco pěkného k němu popřát, jak to děláme jindy. Přejeme jim tedy něco jiného – aby byli šťastni tam, kde jsou. Kde ale jsou? Křesťanská víra je, že zemřelí vstupují smrtí do nového života, šťastného tak, jak si nedovedeme představit, a krásného tak, jak krásný je sám Bůh.

Tělo se vrací zemi. Hmota hmotě. Tak či tak. Nezáleží na tom, jestli proces rozkladu urychlí někdo kremací či ho ponechá volně přírodě, aby ho rozložila dle svých vlastních pravidel. Ale co duše?

Duše hledá duši, ta se umí sblížit s jinou i tehdy, když je od sebe navzájem dělí tisíce kilometrů nebo stovky let. Jsou stále mezi námi. Nejen symbolicky, ale opravdově. Duše zemřelých nám mohou být blízké a jejich památka stále živá. Nejen bolestná a smutná, ale i plná naděje a radosti.

Až půjdeme 2. listopadu či v následujících dnech na hřbitov, nemusíme být vůbec smutní, že naši zemřelí už s námi nejsou. V nebi, kam jim napomáhají i naše modlitby, mají výbornou společnost.

Zdroj: časopis Strom barvy života